

העמק שאלת - זו אותן ה' אחורייה
שבשם הקדוש. או הגבה למעלה
- זו אותן י"ד בראש ששים
קדוש. וזהו סוד הפטות, שאל
נא אותן מעם ה' אלהיך, אותן מן
השם הקדוש, משמע שפתות
מעם ה', שהו שמו של הקדוש
ברוך הוא, אותן את שמו
המשכן עומד על זה.

בא ראה, פשעילה הענן על
הmeshken ושרה עלייו, כל אותן
המרכבות וכל אותן כל המשכן
של מעלה, כלם היו בתוך הענן.
מה כתוב? (שמות ט) ולא יכול משה
לבא אל אהל מועד כי שכן עלייו
הענן. ובתוב, ויבא משה בתוך
הענן, שם נ"ה ויהי משה בהר
ארבעים יום ואربعעים לילה. אם
משה לא היה יכול להכנס
לmeshken, לא היה יכול יושב בהר כל
אותם ארבעים הימים?

אלא (כדי לקבל התורה בפעם אחרת, שרי
שני לוחות נשברו בראשותה, ועתה היה בחר
בראשוונה. אמר רבי יוסי אמר פ", והרי כתוב
(שמות ט) ויקם משה את המשכן בו, ובתוב ולא
יכל משה לבא אל אהל מועד, ובתוב ויהי משה
בהר ארבעים יום וגו'. ובתוב ויקרא אל משה וגו'.
משמעו שלשה היה בהר והוא ומן קרא לו,
ובתוב מיאל מועד. ואهل מועד לא היה בהר
סיני, שהרי בינויהם של ישראל היה אמר לה
באותו ומן שלמו ארבעים ימים, ורביעים ימים
יהי משה בהר, ומן אמר ער עליון היה מתוקן
הmeshken ומתקון השלוחות מכל אוקון רוחות
קדושות להתקין מקומות, שהריו שני עננים
היו (ס"א ען הפאר ונח מהישר), אחד
שגננס בו משה, ואחד שרוי
היה על המשכן. בא וראה מה
כתוב, (שמות ט) וכבוד ה' מלא את
הmeshken. מלא לא בתוכה, אלא
מלא, שהה שלם למעלה
ולמטה, עם המשכן שלמטה.
תקון טמיר שירד למיטה ונתקנה
השכינה.

ארבעה צדדים של מחנות נגנו. תקון ראשון של משמרה אחת מתחנות, הפל עד

העמק שאלת, דא אותן ה' בתרא דבשמא
קדישא. או הגבה למעלה, דא את י"ד
קדישא דבשמא קדישא. ודא איה רזא דכתיב,
שאל לך אותן מעם י"י אלהיך, אותן משמא
קדישא, משמע דכתיב מעם י"י, הדא איה
שםא קודשא בריך הוא, את חד דבריה,
ומשכנא קאים על דא.

הא חזי, כד סליק עננא על משכנא ושרא
עלוי, כל אינון רתיכין, וכל (ד"ב
ע"ב) אינון מאני משכנא דלעיל, כלחו הו גו
עננא. מה כתיב, (שמות כ) ולא יכול משה לבא
אל אהל מועד כי שכן עלייו הענן. כתיב,
ויבא משה בתוך הענן, (שמות כד) ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה אי משה לא היה
יכול לאעלא לmeshcen, אמר יהוה יתיב בטורה
כל אינון ארבעין יומין.

אלא (ס"א אינוי) (בגין לקללה אוריתא ומנא אחרא דהא תרין לווחין
אתברço בדוריתא ותשא הנה בטורה במלרעמי. אמר רבי יוסי
אי הבוי והא כתיב (שמות מ) ויקם משה את המשכן וכו'. כתיב ולא יכול
משה לבא אל מועד. ובתוב ויהי משה בהר ארבעים יום וגו'. ובתוב
ויקרא אל משה וגו'. משמע דמשה בטורה תהה בהר ומנא דרכא לה.
ובתוב מלאל מועד. ואهل מועד לא היה בטורה דברי דהא בינוינו דישראל
תודה. אמר לה בטהר ומנא אשחלמו ארבעין יומין. וארבעין יומי תהה משה
בטורה. עננא אחרא עליה תהה פתקון משכנא ותקון פטור מבל אינון רוחין
קרישון לאחפנקא אמר דהא תרי ענני הוו, (ס"א ענו רוחין וענו
רחשיך) חד דעת אל ביה משה. וחד דשאדי על
meshcena. פא חזי, מה כתיב (שמות מ) וכבוד י"י
מלא את המשכן, מלא לא כתיב, אלא מלא,
דיהוה שלים לעילא ותפא, עם meshcena
دلתתא. תקונא טמירה דנחת לתטא וattaקנת
שכינה.

ארבע טרין דמשרין אתגניזו. תקונא
קדמיה חד מושמה, מאינון ארבע